

“Verbinding door muziek”

Het is vrijdagmiddag 13 maart 2020. In een van de oefenruimtes van Opera de Lyon, waar ik de afgelopen acht weken heb gerepeteerd voor de Franse première van het stuk *Irrelohe* van Franz Schreker, neem ik mijn laatste opmerkingen van de dirigent door en zing ik nog wat lastige passages. Na een uitverkochte, zeer succesvolle generale (met zelfs nog Lindens publiek in de vorm van mijn lieve overbuuf), is de hele cast er klaar voor. Het mag niet baten. Die middag ontvangen we een email waarin we te horen krijgen dat Frankrijk die maandag op slot gaat en onze geplande tien voorstellingen geen doorgang zullen vinden. Dezelfde avond komen we bij elkaar en dat geeft troost.

Het voelt als een enorme domper, hoewel de angst voor Covid 19 tijdens de gehele repetitieperiode aanwezig is geweest. Ik vlieg terug naar huis. Veel tijd om te balen is er niet, want er moet thuisonderwijs worden gegeven. Na tien weken nauwelijks te hebben gezongen, en de kinderen weer naar school, is er weer ruimte voor mijn eigen hoofd en gedachten. Vrij spontaan komt het idee om muziekbelevingslessen aan kinderen te gaan geven. Muziek verbindt, sámen muziek maken verbindt en dat is wat ik juist in deze periode vanaf maart zo heb gemist. Sander en ik brainstormen over de naam en Lindens Lawaai is geboren. Concept, website, aanschaf instrumentjes en verdere PR.

De inschrijvingen komen al binnen, geweldig! Moeders en oma's met peuters, en stoere kleuters die zich inschrijven om op avontuur te gaan. Ik kan niet wachten! Natuurlijk mis ik mijn werk, het theater, de pruiken, het publiek en het applaus en bovenal de muziek en het orkest. Maar het meeste mis ik de mensen met wie ik werk, het sámen iets creëren.

Ik hoop mijn liefde voor muziek door te kunnen geven aan de volgende generatie, maar nóg meer om kinderen te laten voelen dat als je gezamenlijk met iets bezig bent, je elkaar vindt in bijvoorbeeld muziek, je je nooit alleen hoeft te voelen.

Deirdre Angenent, september 2020